

यथा वेण्याम्—‘सहदेवः—आर्य, उचितमेवैतत्तस्या यतो दुर्यो-
धनकलत्रं हि सा’ इत्यादि ।

तुल्यतर्को यदर्थेन तर्कः प्रकृतिगामिना ।

यथा तत्रैव—

‘प्रायेणैव हि दृश्यन्ते कामं स्वप्नाः शुभाशुभाः ।

शतसंख्या पुनरियं सानुजं स्पृशतीव माम् ॥’

संचयोऽर्थानुरूपो यः पदानां स पदोच्चयः ॥ १८० ॥

यथा शाकुन्तले—

‘अधरः किसलयरागः कोमलविटपानुकारिणौ बाहू ।

कुसुममिव लोभनीयं यौवनमङ्गेषु संनद्धम् ॥’

अत्र पदपदार्थयोः सौकुमार्यं सदृशमेव ।

यत्रार्थानां प्रसिद्धानां क्रियते परिकीर्तनम् ।

परपक्षव्युदासार्थं तन्निदर्शनमुच्यते ॥ १८१ ॥

तस्या भानुमत्याः । सा भानुमती ॥ अर्थेन वस्तुना तर्को भाव्यर्थसूचनम् ।
प्रकृतिगामिना प्रकृतेन, न तु प्रकृतिविपर्ययरूपेण अद्भुतेन ॥ प्रायेणैवेति ।
स्वप्रदर्शनस्य प्रकृतत्वज्ञापनायेदम् ॥ संचयः समूहः । अर्थानुरूपोभिधेयसदृशः ।
सुकुमारार्थे सुकुमारपदसंचयस्य, उद्भटार्थे उद्भटपदसंचयस्य प्रयोग इत्यर्थः ॥
अधर इति । विटपानुकारिणौ शाखासदृशौ । यथा वा—‘प्रागप्राप्तनिशुम्भशांभवध-
नुर्द्धेधाविधाविर्भवत्क्रोधप्रेरितमीमभार्गवभुजस्तम्भापविद्धः क्षणात् । उज्ज्वालः परशु-
र्भवत्वशिथिलस्त्वत्कण्ठपीठातिथिर्येनानेन जगत्सु खण्डपरशुर्देवो हरः ख्याप्यते ॥’

१. अधर इति । अधरोऽधरोष्ठः किसलय इव रागो यस्य सः । बाहू विटपी
स्कन्धोर्ध्वशाखे तदनुकारिणौ तत्सदृशौ । ‘स्कन्धादूर्ध्वं तरोः शाखा कटप्रो विटपो मतः’
इति कात्यायनः । कोमलशब्देन तयोरग्रजत्वं व्यज्यते । अङ्गेषु संनद्धं संनाहं प्रापितम् ।
अत्युत्कटमिति यावत् । अत्राङ्गेष्विति बहुवचनेन वदने कान्तिमत्ता, नेत्रयोस्तर-
लता, कण्ठे कम्बुत्रिरेखावत्त्वम्, वक्षसि स्तनोज्ज्वलत्वम्, नाभौ गभीरता, नितम्बे
मध्यनिम्नत्वम्, उभयभागे चतुरस्रत्वम्, जघनजङ्घानुमण्डलोरुदेशानां मांसलत्वम्,
गतौ सविलासत्वमित्यादि ध्वनितम् । संनद्धशब्दः प्रकृते बाधितमुख्यार्थः सन् यः
संनद्धो भवत्युत्साहेन प्रकटो भवतीति प्राकट्यसंबन्धेन यौवनं लक्ष्यंस्तद्गतमतिशयं
व्यनक्ति । यौवनं कुसुममिव लोभनीयं चित्तापकर्षकम् । अङ्गेषु संनद्धमित्यत्रापि योजनी-
यम् । लताङ्गेषु संनद्धमित्यर्थः ॥

२. व्युदासार्थमिति । व्युदासो निरासः ॥

३. खण्डपरशुरिति । ‘खण्डयतीति खण्डः सर्वच्छेदकः परशुर्यस्य सः खण्डपरशुः’
इति लिङ्गपुराणव्याख्या ॥